

به نام آفریننده، مستی

دانشگاه صنعتی اصفهان
دانشکده مهندسی نساجی

مدل سازی پدیده کاسه انداختن پارچه های حلقوی پودی با استفاده از روش اجزای محدود

پایان نامه کارشناسی ارشد تکنولوژی نساجی

میترا کریمیان

اساتید راهنما:

دکتر حسین حسینی

دکتر سعید آجلی

دانشگاه صنعتی اصفهان
دانشکده مهندسی نساجی

پایان نامه کارشناسی ارشد تکنولوژی نساجی خانم میترا کریمیان

تحت عنوان

مدل سازی پدیده کاسه انداختن پارچه های حلقوی پودی

با استفاده از روش اجزای محدود

در تاریخ ۹۰/۱۲/۷ توسط کمیته تخصصی مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر حسین حسینی

۱-استاد راهنما پایان نامه

دکتر سعید آجلی

۲-استاد راهنما پایان نامه

مهندس سیدحسین دیباجیان

۳-استاد مشاور

دکتر محمد ذره بینی

۴-استاد داور

دکتر محمد قانع

۵-استاد داور

دکتر صدیقه برهانی

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

تشکر و قدردانی:

در آغاز از خدا به خاطر دادن فرصت کسب دانش و معرفت سپاسگزارم. از اساتید راهنمای بزرگواریم جناب آقای دکتر حسین حسینی و جناب آقای دکتر سعید آجلی که مرا از راهنمایی‌های سازنده‌ی خویش در انجام تحقیق، پژوهش و نگارش این پایان‌نامه بهره‌مند ساختند و از همکاری صمیمانه جناب آقای دکتر سید حسین دیباجیان که مسئولیت مشاوره این پروژه را بر عهده گرفتند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.

از اساتید محترم جناب آقای دکتر محمد ذره بینی و جناب آقای دکتر محمد قانع که داوری این پروژه را بر عهده داشتند، کمال تشکر را دارم.

از کمک‌های خانم مهندس صدیقی‌پور مسئول محترم آزمایشگاه فیزیک الیاف، آقای مهندس کربلایی کریم و آقای مهندس ابرقویی مسئولین محترم کارگاه ریسندگی، آقای مهندس سوری مسئول محترم کارگاه بافندگی حلقوی و آقای مهندس طیبی تشکر می‌نمایم.

از کلیه اساتید محترم دانشکده نساجی دانشگاه صنعتی اصفهان سپاسگزارم و از درگاه خداوند متعال، سلامتی، خیر و توفیق روزافزون برایشان مسئلت دارم.

و در نهایت از زحمات خانواده عزیزم، دوستان مهربانم و تمامی کسانی که در دوران تحصیل، یاران روزهای سخت زندگی‌ام بودند، به خاطر تمام مهربانی‌هایشان کمال تشکر را دارم و موفقیت و سعادتشان را از ایزد منان خواستارم.

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات،
ابتکارات و نوآوریهای ناشی از تحقیق موضوع
این پایان نامه (رساله) متعلق به دانشگاه صنعتی
اصفهان است.

تقديم به:

خانواده عزیزم

فهرست مطالب

عنوان.....	صفحه.....
فهرست مطالب.....	هشت
چکیده.....	۱
فصل اول: مطالعات	
۱-۱- مقدمه.....	۲
۲-۱- انواع تغییر شکل.....	۳
۳-۱- نیروها و تنش‌ها در حین پدیده کاسه‌انداختن.....	۵
۴-۱- آزمایش‌های ارائه شده جهت ارزیابی پدیده کاسه‌انداختن در پارچه.....	۸
۵-۱- تحلیل فرایند خستگی در حین پدیده کاسه‌انداختن پارچه.....	۱۱
۶-۱- معیارهای ارزیابی رفتار کاسه‌انداختن.....	۱۳
۷-۱- عوامل تأثیرگذار بر پدیده کاسه‌انداختن پارچه‌ها.....	۱۴
۱-۷-۱- خواص لیف، نخ و متغیرهای آنها.....	۱۴
۲-۷-۱- ساختار پارچه و متغیرهای آن.....	۱۷
۸-۱- مطالعات انجام شده بر روی واحد بافت حلقوی پودی.....	۱۸
۹-۱- روش اجزای محدود.....	۲۲
۱-۹-۱- نرم‌افزار آباکوس.....	۲۴
۱-۱۰-۱- مدل‌سازی‌های انجام گرفته شده بر روی پارچه‌های حلقوی با استفاده از روش اجزای محدود.....	۲۴
۱-۱۰-۱-۱- مدل‌سازی ساختار حلقوی تار با روش اجزای محدود.....	۲۵
۲-۱۰-۱-۱- مدل‌سازی رفتار مکانیکی پارچه‌های حلقوی پودی برای کاربردهای فنی.....	۲۶
۳-۱۰-۱-۱- مدل‌سازی هندسی پارچه‌های حلقوی پودی ساده.....	۲۸
۱۱-۱- روش طراحی آزمایشات تاگوچی.....	۲۹
۱-۱۲-۱- لزوم انجام تحقیق و اهداف آن.....	۲۹
فصل دوم: تجربیات	
۱-۲- مقدمه.....	۳۲
۲-۲- طراحی آزمایشات با استفاده از روش تاگوچی.....	۳۲
۱-۲-۲- جدول آرایه‌های متعامد تاگوچی برای انجام آزمایشات.....	۳۴
۳-۲- تهیه نمونه پارچه‌های مورد آزمایش.....	۳۷
۱-۳-۲- تولید نخ.....	۳۷
۲-۳-۲- تولید پارچه.....	۴۱
۴-۲- شرایط و مراحل آزمایش کاسه‌انداختن.....	۴۲
۱-۴-۲- شرایط استراحت نمونه‌ها قبل از آزمایش کاسه‌انداختن.....	۴۲
۲-۴-۲- وسایل آزمایش کاسه‌انداختن و نحوه‌ی آماده‌سازی نمونه‌ها.....	۴۴
۳-۴-۲- شرح آزمایش کاسه‌انداختن و روند کار.....	۴۵
۴-۴-۲- روش اندازه‌گیری کاسه‌انداختن.....	۴۵

۴۷	۵-۲- مشخصات نمونه پارچه‌ها و نخ به کار رفته در مدل‌سازی
۴۷	۱-۵-۲- اندازه‌گیری ضریب اصطکاک نخ با نخ
۴۹	۲-۵-۲- آزمایش هیستریزس نخ
۴۹	۶-۲- مدل‌سازی پدیده کاسه‌انداختن با استفاده از نرم افزار مکانیکی آباکوس
۵۰	۱-۶-۲- بیان هندسه ساختار پارچه حلقوی پودی
۵۴	۲-۶-۲- تعیین خواص نخ
۵۶	۳-۶-۲- مونتاژ قطعات و تعریف برهم‌کنش بین آن‌ها
۵۷	۴-۶-۲- بیان نوع تحلیل و اعمال نیرو
۵۹	۵-۶-۲- مش بندی قطعات
۶۰	۶-۶-۲- حل مسئله و مشاهده‌ی نتایج در نرم‌افزار آباکوس
۶۱	۷-۶-۲- مدل‌سازی با استفاده از المان <i>wire</i>

فصل سوم: بحث و بررسی نتایج

۶۲	۱-۳- مقدمه
۶۲	۲-۳- تحلیل نتایج حاصل از روش تاگوچی
۶۳	۱-۲-۳- بررسی تأثیر گذاری مشخصه‌های مورد آزمایش بر پدیده کاسه‌انداختن
۶۳	۲-۲-۳- رتبه بندی مشخصه‌های اثر گذار بر پدیده کاسه‌انداختن
۶۴	۳-۲-۳- تجزیه و تحلیل مشخصه‌های اثر گذار بر پدیده کاسه‌انداختن
۶۸	۳-۳- نتایج مدل‌سازی پدیده کاسه‌انداختن پارچه در نرم‌افزار آباکوس و مقایسه آن با نتایج تجربی
۶۹	۱-۳-۳- نتایج مدل‌سازی با المان <i>wire</i>
۷۰	۲-۳-۳- نتایج مدل‌سازی با دو نوع خواص الاستیک همسانگرد و الاستیک همسانگرد عرضی
۷۱	۳-۳-۳- بررسی رفتار حلقه‌ها به هنگام منطبق شدن با سطح کروی

فصل چهارم: نتیجه‌گیری و پیشنهادات

۷۶	۱-۴- مقدمه
۷۶	۲-۴- نتیجه‌گیری نهایی
۷۶	۱-۲-۴- نتیجه‌گیری نهایی عوامل مؤثر بر کاسه‌انداختن و بهینه‌سازی آن
۷۷	۲-۲-۴- نتیجه‌گیری نهایی مدل‌سازی کاسه‌انداختن پارچه
۷۸	۳-۴- پیشنهادات
۷۹	مراجع
۸۲	پیوست

چکیده

پدیده‌ی کاسه‌انداختن، یک تغییر شکل غیرقابل بازگشت سه بعدی است؛ که در حین مصرف پوشاک ایجاد می‌شود. نواحی که کاسه‌انداختن در آنها مشاهده می‌شود، شامل: آرنج و زانو می‌باشد. در همه‌ی این قسمت‌ها نیرویی به صورت مکرر و یا بلندمدت از طرف اعضای متحرک بدن بر روی پارچه اعمال می‌شود. بر اثر اعمال نیرو، پارچه دچار تغییر شکل می‌شود؛ از آنجایی که برگشت پذیری الاستیک پارچه‌ها با زمان کاهش می‌یابد، پارچه‌ها دارای خصوصیات ویسکوالاستیک هستند و رفتار خزشی از خود نشان می‌دهند، بنابراین نمی‌توانند بر تغییر شکل غلبه کنند و شکل اولیه خود را بازیابند. در نتیجه، تغییر شکل پایدار کاسه‌انداختن در البسه رخ می‌دهد. این رفتار پارچه ناشی از القای نیروهای داخلی کشش، برش و خمش در اجزای تشکیل دهنده‌ی پارچه می‌باشد. هدف از انجام این تحقیق، بررسی اثر مشخصه‌های لیف، نخ و پارچه بر میزان کاسه‌انداختن پارچه‌های حلقوی پودی یک‌روسیلندر است. بدین منظور پارچه‌های حلقوی پودی مختلفی بر روی ماشین گردباف بافته شده و اثر مشخصه‌های مختلف مربوط به نخ و پارچه در سه سطح، بر روی آنها بررسی شد. این مشخصه‌ها عبارتند از: نوع و درصد الیاف، تاب نخ، نمره‌ی نخ، طرح بافت و تراکم بافت. با استفاده از جدول آرایه‌های متعامد تاگوجی بر اساس تعداد عوامل و سطوح هر کدام، نمونه پارچه‌ها جهت انجام آزمایشات تجربی تهیه شده و همچنین از طریق همین روش، عوامل اثرگذار، میزان اثرگذاری هر یک و شرایط بهینه‌ای که کمترین میزان کاسه‌انداختن رخ می‌دهد، تعیین گردید. درصد خستگی کاسه‌انداختن به عنوان معیار ارزیابی رفتار کاسه‌انداختن به کار رفته است. نتایج حاصله نشان می‌دهد، تمامی عوامل مورد بررسی، تأثیر معناداری بر روی پدیده کاسه‌انداختن داشتند. مشخصه‌های ساختار بافت، تاب نخ، تراکم بافت، جنس و درصد الیاف و نمره نخ به ترتیب دارای رتبه‌های اول تا پنجم اثرگذاری بر پدیده کاسه‌انداختن هستند. در بین عوامل و سطوح تعیین شده در این تحقیق، پارچه‌ای با بافت ساده دارای تراکم زیاد تهیه شده از نخ ۷۵ پلی‌استر-۲۵ پنبه با تاب بیشینه و نمره‌ی انگلیسی ۳۰، کمترین میزان کاسه‌انداختن را نتیجه می‌دهد. همچنین پدیده‌ی کاسه‌انداختن مطابق با روند آزمایشات تجربی به کمک روش اجرای محدود شبیه سازی شد. در این تحقیق با مدل‌سازی پارچه از نخ‌های تشکیل دهنده‌ی آن، پیچیدگی هندسی سلول واحد پارچه حلقوی، تأثیر همزمان ازدیاد طول و خمش نخ‌ها در فرایند تغییر شکل و برهم کنش بین نخ‌ها در نواحی تماسی مد نظر گرفته شد. مدل‌سازی با استفاده از روش اجزای محدود انجام گرفت. در نهایت نتایج بدست آمده از مدل‌سازی بر اساس شاخص مقاومت در برابر کاسه‌انداختن، با نتایج تجربی همخوانی خوبی داشت.

کلمات کلیدی: کاسه‌انداختن، پارچه‌ی حلقوی پودی یک‌روسیلندر، مشخصه‌های لیف، نخ و پارچه، روش طراحی آزمایشات تاگوجی، شبیه‌سازی، روش اجزای محدود

فصل اول

مطالعات

۱-۱- مقدمه

ظاهر پارچه به علت اعمال نیروهای مکانیکی در حین مصرف تغییر می‌کند. یکی از این تغییرات که به صورت سه‌بعدی روی می‌دهد، پدیده کاسه‌انداختن^۱ پارچه است. کاسه‌انداختن پارچه از جنبه‌ی زیبایی ظاهر پارچه‌های لباسی و همچنین به لحاظ ارائه خواص مکانیکی مناسب در پارچه‌های صنعتی، حائز اهمیت می‌باشد. کاسه‌انداختن، برآمدگی و تحدب پارچه است که از فقدان یا کمبود ثبات ابعادی و عدم بازگشت به شرایط اولیه به علت کشیدگی پارچه در نواحی از بدن مانند زانو و آرنج بوجود می‌آید. در طی کاسه‌انداختن، یک پارچه تحت اثر نیروهای بزرگتر از افت پارچه که تنها تحت اثر وزن پارچه می‌باشد، قرار می‌گیرد. اگر نیروی وارده بر سطح پارچه از نیروی مقاومت‌کننده در برابر تغییرشکل پارچه بیشتر باشد و یا پارچه در معرض بارگذاری دوره‌ای قرار بگیرد، نیروی بازگشت به حالت اولیه پارچه معمولاً ناکافی می‌باشد و سبب ایجاد تغییرشکل دائمی و کاسه‌انداختن در پارچه می‌شود [۱].

درفرهنگ لغت، براساس ساده‌ترین بیان موجود، تغییرشکل به صورت تغییر در ظاهر تعریف می‌شود. در مطالعه و بررسی تغییرشکل، مشخصه‌هایی مانند؛ مقدار تغییرشکل، حداکثر تغییرشکل، قابلیت برگشت‌پذیری از تغییرشکل ایجاد شده، مقدار پس‌ماند ناشی از تغییرشکل و مکانیزم تغییرشکل، نیز باید مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. بدین معنا که در رابطه با موضوع کاسه‌انداختن، مشخصه‌هایی مانند؛ ارتفاع کاسه‌انداختن، حجم، شکل و ناهمسانگرد بودن، از جمله ویژگی‌های مهم در بررسی رفتار کاسه‌انداختن پارچه می‌باشند [۲].

^۱Bagging

با وجود اینکه قابلیت کشسانی پارچه، برای ایجاد احساس راحتی در برابر فشار دینامیکی در یک لباس، لازم و ضروری است، برگشت پذیری از کشیدگی نیز، برای حفظ ظاهر لباس بسیار حائز اهمیت است. تمامی پارچه‌ها با مصارف ورزشی، پزشکی و فنی، در حین مصرف روزانه تحت تأثیر نیروهای مختلفی قرار می‌گیرند. این نیروها ممکن است به شکل فشار، تنش و غیره اعمال شود. پارچه می‌تواند نیرو را، تا مقدار مشخصی در ساختار خود تحمل کند و زمانی که نیرو از روی آن برداشته شد، پارچه می‌تواند به حالت قبلی خود بازگردد. این امر در شرایطی رخ می‌دهد که نیروی اعمالی، در محدوده تغییر شکل الاستیک پارچه باشد.

از آنجاییکه پارچه‌ها دارای خصوصیات ویسکوالاستیک هستند؛ برگشت پذیری الاستیک پارچه‌ها با زمان کاهش می‌یابد و رفتار خزش را از خود نشان می‌دهند. بنابراین در برخی موارد، پارچه پس از برداشتن نیرو کاملاً به حالت اولیه خود بر نمی‌گردد. در نتیجه، تغییر شکل پایدار یا پلاستیک در پارچه رخ می‌دهد [۱ و ۲].

در برخی مصارف، داشتن یک شکل کروی در پارچه، مورد نیاز است. به عنوان مثال، در یک کلاه که از پارچه-ی تار-پودی ساخته شده است، پارچه باید برای این که شکل سر را به خود بگیرد، بریده و دوخته شود؛ اما در یک کلاه با بافت حلقوی، این کار راحت تر صورت می‌گیرد؛ زیرا نخ‌ها می‌توانند نسبت به هم حرکت کنند تا پارچه‌ی حلقوی بتواند شکل سر را به خود بگیرد. در این تحقیق چنین تغییر شکلی مورد بحث نیست. در مطالبی که در ادامه بیان خواهد شد، تغییر شکل به عنوان یک عیب مورد توجه است. جنبه منفی پدیده کاسه‌انداختن در قسمت‌های پوشش‌دهنده آرنج و زانو مشاهده می‌شود. در تعریف کاسه‌انداختن، وجود یک نیروی خارجی الزامی است و به عنوان دلیلی بر تغییر شکل رخ داده، مطرح می‌شود. تغییر شکل کاسه‌انداختن در پارچه‌ها، پس از اعمال فشار طولانی مدت و یا تکراری از طرف قسمت‌های متحرک بدن انسان، بوجود می‌آید؛ که در پی آن پارچه ثبات ابعادی خود را از دست می‌دهد و نمی‌تواند به حالت اولیه خود بازگردد [۲].

رفتار کاسه‌انداختن در پارچه، وابسته به خواص الیاف تشکیل دهنده آن و نیز ضخامت، تراکم، طرح بافت و خواص ساختمانی آن می‌باشد. تغییر شکل الاستیک و ویسکوالاستیک الیاف، کاهش تنش ناشی از رفتار ویسکوالاستیک الیاف و اصطکاک مابین الیاف و نخ‌ها در ساختار پارچه، همگی در توجیه پدیده کاسه‌انداختن پارچه حائز اهمیت می‌باشند [۳].

۱-۲- انواع تغییر شکل

تغییر شکل، ممکن است تحت عوامل مختلفی رخ دهد. از این رو، آشنایی با انواع تغییر شکل و تفاوت بین آنها ضروری است. براساس تحقیقات لیود^۲ [۴]، امیریات و هرل^۳ [۵]، تغییر شکل‌های مشاهده شده در پارچه به صورت زیر تقسیم بندی می‌شود:

الف- تغییر شکل‌های درون صفحه‌ای: در این نوع تغییر شکل، پارچه ابتدا در یک صفحه قرار گرفته و در همان صفحه، دچار تغییر شکل می‌شود. زمانی که نیرو، موازی با صفحه‌ی پارچه اعمال شود، هر نقطه از پارچه توسط این نیرو

^۲Lloyd

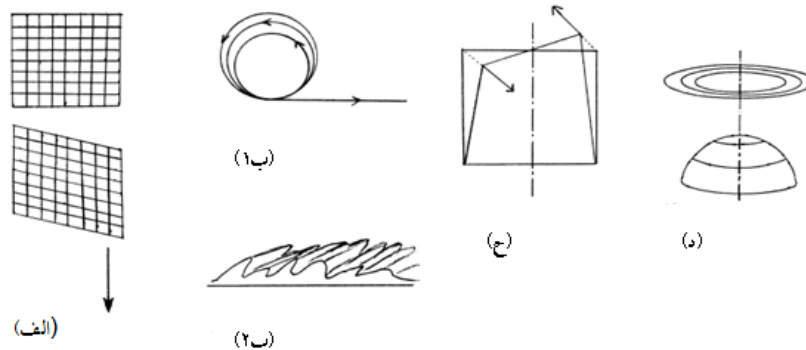
^۳Hearle

در جهت یکسانی تحت تأثیر قرار می‌گیرد و تغییرشکل در این نقاط به صورت یکسان رخ می‌دهد. خواص استحکامی در دو جهت تار یا پود پارچه، جزء این دسته قرار می‌گیرد. صفحه‌ی پارچه هیچ جابه‌جایی در راستاهای غیر از صفحه‌ی پارچه ندارد، که نمونه‌ای از آن در شکل ۱-۱ (الف) نشان داده شده است. تغییرشکل‌های درون صفحه‌ای، زمانی رخ می‌دهد که مواد در ناحیه الاستیک خود براساس نمودار نیرو-ازدیاد طول قرار گرفته باشند.

ب- خمش تک محوری: پارچه، عمود بر صفحه‌ی خود جابجا شده و به گونه‌ای خم می‌شود تا یک شکل منحنی‌وار را که با افزایش انحنا منجر به ایجاد یک حالت دایره‌ای می‌شود، تشکیل دهد. کمانش، آویزش، لوله‌ای پیچیدن و باز کردن لایه‌ی پارچه، در این دسته قرار می‌گیرد. مثالی از این نمونه تغییرشکل‌ها در شکل ۱-۱ (ب) و (ب۲) مشاهده می‌شود. در این حالت پارچه به هنگام اعمال نیرو، شکل متفاوتی را به خودی خود به دست می‌آورد و همچنان در ناحیه‌ی الاستیک خود رفتار می‌کند و هیچ فشاری بر آن اعمال نمی‌شود.

ج- گشاور در صفحه‌ی پارچه: این حالت، زمانی در پارچه رخ می‌دهد، که پارچه تحت کوپل‌های نیرو قرار گیرد. بر روی هر نقطه از پارچه، نیروی متفاوتی اعمال شود و جابجایی‌های متفاوتی را در صفحه‌ی پارچه سبب می‌شود. نمونه‌ای از این نوع تغییرشکل در شکل ۱-۱ (ج) نشان داده شده است. در این حالت، تغییرشکل همچنان در ناحیه‌ی الاستیک قرار دارد و پارچه می‌تواند به حالت اولیه خود بازگردد.

د- انطباق با یک سطح کروی شکل: حالتی است که پارچه با یک سطح کروی منطبق می‌شود و در نتیجه، کاسه‌انداختن رخ می‌دهد. در این حالت، برگشت‌پذیری به طور کامل انجام نمی‌شود و یک تغییرشکل سه بعدی به صورت پایدار و شبیه به قسمتی از یک کره، بر روی پارچه باقی می‌ماند. در این نوع تغییرشکل‌ها، نیروهای یکسان در زوایای مختلف با مرکزیت یکسان، اعمال می‌شود. نواحی مختلف لباس مانند آرنج، زانو، جیب و پاشنه، مثال‌های خوبی از این نوع تغییرشکل (شکل ۱-۱ (د)) هستند. در این حالت، پارچه تحت تأثیر یک نیروی خارجی متقاطع با صفحه‌ی خود، قرار می‌گیرد. این نوع تغییرشکل، وارد محدوده‌ی تغییر شکل دائمی مواد می‌شود.

شکل ۱-۱- انواع تغییرشکل‌هایی که در پارچه رخ می‌دهد.

(الف) تغییرشکل‌های درون صفحه‌ای. (ب) و (ب۲) خمش تک محوری. (ج) گشاور در صفحه پارچه. (د) انطباق دادن با یک سطح

با توجه به محدوده‌ی اعمال نیرو که در حالت‌های مختلف وجود دارد؛ پس از برداشتن نیرو، پارچه در حالت‌های اول تا سوم به حالت اولیه خود برمی‌گردد؛ اما در حالت چهارم، برگشت‌پذیری پارچه به صورت کامل نیست و مقداری تغییرشکل سه بعدی پایدار بر روی آن باقی می‌ماند. در حالت چهارم، خواص اصطکاکی و ویسکوالاستیسیته‌ی مواد آشکار می‌شود. پارچه، عکس‌العمل خود را نسبت به این تغییرشکل‌ها، به صورت برشی نشان می‌دهد [۴ و ۵].

کاسه‌انداختن، نوعی تغییرشکل سه بعدی دائمی به شکل کروی است، که در گروه چهارم از تغییرشکل‌ها تعریف می‌شود. یک ساختار پیوسته مسطح، توسط نیرویی سه بعدی دچار تغییرشکل می‌گردد و در این حالت نیرو به صورت سطحی در پارچه توزیع می‌شود، اما عملکرد حاصل به صورت سه بعدی آشکار می‌گردد [۱].

۱-۳- نیروها و تنش‌ها در حین پدیده کاسه‌انداختن

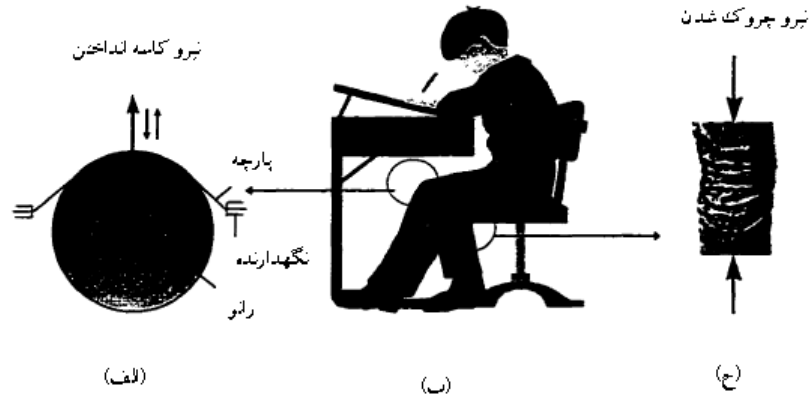
معمولاً بدن انسان دارای دامنه حرکتی مشخصی است. حتی در موقعیت نشسته، زانوها، زاویه‌های خمشی خود را به صورت متناوب بین یک زاویه تند (تقریباً ۸۰ درجه) و یک زاویه باز (تقریباً ۱۲۰ درجه) تغییر می‌دهند. پوست روی زانو، می‌بایست تا ۵۰٪ قابلیت کشیدگی داشته باشد تا بتواند حرکات خمشی و کششی بدن را به طور مناسب انجام دهد. هر لباسی که به پوست بدن بچسبد، برای اینکه راحتی در پوشش را برای بدن به همراه داشته باشد، می‌بایست حتی تحت بار کم نیز همین مقدار کشش‌پذیری را داشته باشد. به هر حال با توجه به شکل ۱-۲ بیشتر لباس‌ها، از انبساط و کشیدگی اعضای مختلف بدن پیروی می‌کنند؛ که این کار از طریق سرخوردن پارچه بر روی پوست و یا کشیدگی پارچه امکان‌پذیر خواهد بود. به طور معمول، پارچه‌ای که بیش از ۱۵٪ ازدیاد طول داشته باشد، به عنوان پارچه‌ی کشسان شناخته می‌شود و در مقابل پارچه‌ای که ازدیاد طول کمتر از ۱۵٪ داشته باشد، پارچه سخت نام می‌گیرد. بیشتر پارچه‌های تار-پودی، پارچه‌های سخت هستند؛ زیرا درگیری مابین نخ‌ها تنها این اجازه را به پارچه می‌دهد که در برابر نیروهای کششی، انبساط کوچکی داشته باشند. پارچه‌های حلقوی بافت به دلیل داشتن نخ‌هایی که با هم درگیری حلقه‌ای دارند، معمولاً ازدیاد طولی با مقدار حداقل ۱۵٪ را دارا می‌باشند [۶].

کیرک^۴ و ابراهیم^۵ بیان کردند که کرنش پوست در محل زانوها در محدوده ۱۹-۲۹٪ در جهت افقی و در محدوده ۴۱-۵۲٪ در جهت عمودی تغییر می‌کند. چسبیدن و سرخوردن پوشاک تحت تأثیر نسبت اندازه پوشاک به بدن، نوع طرح پوشاک، ضریب اصطکاکی پارچه، تعداد نقاط تماس با پوشاک و در نهایت کش آمدن پارچه است. بنابراین پوشاک مختلف، شرایط کششی متفاوتی تحت شرایط پوششی مختلف فراهم می‌کنند.

آنها مشاهده کردند، پارچه تا حدود ۲۵٪ توسط سرخوردن روی پوست و فضاهاى آزاد بین پوست و بدن از حرکت عمودی بدن روی صندلی تبعیت می‌کند. علاوه بر این آنها متوجه شدند، برای شلوارهای تنگ‌تر مانند جین، کشش بیشتری مورد نیاز است. واضح است، هر دو فضای آزاد و سرخوردن پارچه بر روی پوست، کاسه‌انداختن در پوشاک را سبب نمی‌شوند؛ کش آمدن پارچه مؤلفه‌ای است که عامل کاسه‌انداختن را موجب می‌شود. بنابراین

^۴Kirk
^۵Ibrahim

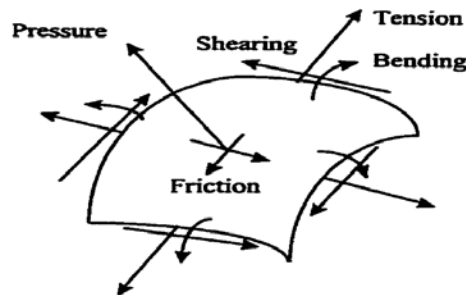
کاسه انداختن پوشاک معمولاً در نواحی از بدن، مانند زانو و آرنج رخ می‌دهد، که دارای کرنش پوستی بالایی در حین حرکت هستند [7].

شکل ۱-۲- تغییر شکل کاسه انداختن در زانو.

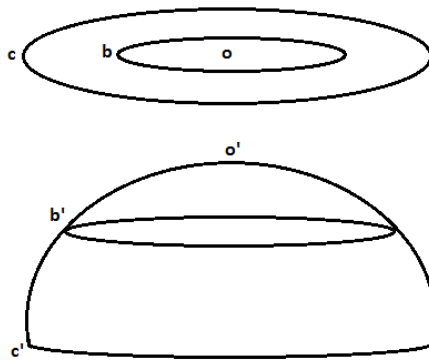
الف- پارچه منطبق با یک سطح کروی. ب- شرایط لباس به هنگام پوشش روی زانو. ج- شرایط لباس به هنگام پوشش پشت زانو [8].

اگر اصطکاک بین پارچه و پوست بالا باشد، لباس باید در عین ارائه زیردستی نرم، با کش آمدن در چند جهت از کرنش پوست پیروی کند. مطابق شکل ۱-۳، بر اثر اعمال نیروهای خارجی فشار و اصطکاک، تنش‌های داخلی کشش، برش و خمش در چند جهت روی ساختار پارچه القاء می‌شود.

شکل ۱-۳- نیروهای خارجی و تنش‌های داخلی اعمال شده در حین کاسه انداختن [8]

بنابراین نیرو- تغییر شکل کاسه انداختن پارچه می‌تواند به صورت یک پارچه مسطح در تطابق با یک سطح منحنی شکلی شبیه به زانو یا آرنج در نظر گرفته شود (شکل ۱-۴). اگر فرض شود که پارچه دارای یک تغییر شکل مناسب در حین کاسه انداختن است، سطح منحنی را می‌توان با نقاط متناظر در حالت مسطح مقایسه کرد. به عنوان مثال قسمت ob در حالت مسطح تحت نیرو قرار گرفته و به صورت $o'b'$ سطح منحنی شکل گرفته است.

شکل ۱-۴- پارچه منطبق شده بر یک سطح کروی.

همان طور که در شکل ۱-۴ نشان داده شده است، کشش در هر ناحیه‌ای از پارچه اتفاق می‌افتد، زیرا مساحت کل پارچه افزایش یافته است. کشش دارای توزیع‌های متفاوتی در پارچه است. در ناحیه $o'b'$ زمانی که پارچه در تماس با توپ است، تحت یک تنش چند محوری قرار می‌گیرد. در ناحیه $b'c'$ زمانی که پارچه تماسی با توپ ندارد، تحت یک تنش تک محوری قرار می‌گیرد [۲].

هنگامی که یک دایره مسطح با شعاع ob از پارچه، تحت فشار برای منطبق شدن با یک توپ کروی قرار می‌گیرد، هر دو نیروهای خمشی و کششی در بیشتر از یک جهت بدون چروک شدن اتفاق می‌افتد. این اساساً ناشی از مقاومت پایین پارچه به تغییر شکل برشی در مقایسه با تغییر شکل کششی آن است. رفتار برشی پارچه، وابسته به قابلیت کشش‌پذیری پارچه در راستای مورب است و دلیل این امر، ساختار درگیر پارچه می‌باشد. اگر قابلیت کشیدگی در یک جهت بیشتر از جهات دیگر باشد، در آن راستا، کمترین بار احساس می‌شود. راستایی که در آن، کمترین قابلیت کشیدگی وجود داشته باشد، بار بیشتری را متحمل می‌شود. این بدین معناست که برخی از نخ‌ها تا حد رسیدن به نقطه‌ی پارگی خود کشیده می‌شوند؛ در حالی که در سایر نخ‌ها این کشیدگی فقط سبب باز شدن فرموج آنها می‌شود. بنابراین پارچه دارای خواص ناهمسانگرد است و تنش‌های داخلی که در آن رخ می‌دهد، تقارن محوری ندارند؛ هرچند، اگر پارچه در معرض یک تغییر شکل متقارن قرار بگیرد. با این شرایط، زمانی که نیروی کاسه‌انداختن از روی پارچه برداشته می‌شود، به دلیل توزیع نایکنواخت تنش، برگشت‌پذیری نایکنواختی نیز بوجود می‌آید و همین امر می‌تواند دلیلی بر تنوع شکل‌های کاسه‌انداختن ایجاد شده بر روی پوشاک باشد [۹].

تغییر شکل خمشی از تماس بین پارچه و بدن ناشی می‌شود. بر اساس رابطه تنش- کرنش قانون هوک^۱، تنش کششی (σ) ناشی از تغییر شکل خمشی پارچه‌ی در تماس با زانو، می‌تواند بدین صورت نوشته شود [۱۰]:

$$\sigma = E\varepsilon = E \frac{y}{2\rho} \quad (1-1)$$

^۱Hooke

در معادله‌ی فوق، γ ضخامت پارچه و ρ شعاع انحنا زانو، E مدول کششی، ε کرنش کششی ناشی از تغییر شکل خمشی می‌باشد. همان طور که در معادله (۱-۱) مشاهده می‌شود، ضخامت پارچه γ در مقایسه با دیگر ابعاد و شعاع انحنا ρ کوچک است. بنابراین تنش کششی ناشی از تغییر شکل خمشی به صورت مشابه کوچک است و می‌توان آن را نادیده گرفت. بنابراین تغییر شکل برشی و کششی، مؤلفه‌های خیلی مهمی در تغییر شکل کاسه‌انداختن پارچه هستند.

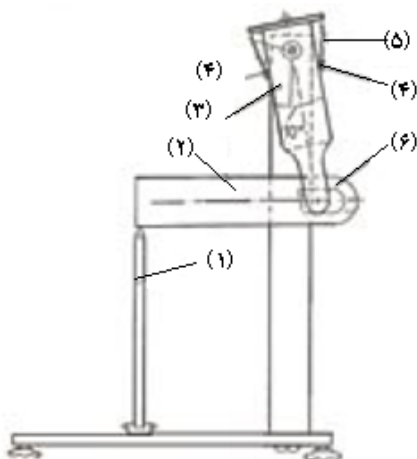
۴-۱- آزمایش‌های ارائه شده جهت ارزیابی پدیده کاسه‌انداختن در پارچه

کارهای تحقیقاتی به منظور شناسایی رابطه میان خواص مکانیکی پارچه و رفتارهای پارچه (مانند زبردست، آویزش، کاسه‌انداختن و غیره)، توسط سیستم $KES-FB$ ^۱ انجام گرفته شده است. اگرچه، در مطالعه خاصیت کاسه‌انداختن پارچه با استفاده از سیستم $KES-FB$ ، محدودیت‌هایی وجود دارد. عمده‌ترین محدودیت‌ها این است که کاسه‌انداختن پارچه یک تغییر شکل سه بعدی بزرگ است و پارچه در معرض نیرویی خارجی برای کاسه‌انداختن قرار می‌گیرد که بزرگتر از نیروی استفاده شده در سیستم $KES-FB$ است. روابط آماری مابین خواص مکانیکی اندازه‌گیری شده برای پارچه با استفاده از سیستم $KES-FB$ و رفتار کاسه‌انداختن پارچه، تنها می‌تواند ما را در شناخت ارتباط بین عواملی که مرتبط با موضوع کاسه‌انداختن در پارچه هستند، یاری کنند؛ اما نمی‌تواند مکانیزم فیزیکی مربوطه را توضیح دهند. بنابراین، برای ارزیابی رفتار کاسه‌انداختن در پارچه، آزمایش مخصوص به آن نیاز است. به منظور شبیه سازی عملکرد واقعی و عملی یک پارچه در حین پوشش، آزمایشات مختلفی برای ارزیابی رفتار کاسه‌انداختن در پارچه‌های تاری-پودی و حلقوی، توسعه یافته است [۲].

زویگل^۱ و همکارانش، در سال ۱۹۷۳، دستگاهی با یک بازوی مصنوعی مجهز به یک مفصل آرنجی مطابق با شکل ۱-۵، طراحی کردند. در این روش پارچه تحت آزمایش به صورت لوله‌ای شکل (شبیه به آستین یا پاچه‌ی شلوار) در آورده می‌شود و به دستگاه آزمایش کاسه‌انداختن متصل می‌شود. زمانی که بازوی دستگاه آزمایش خم می‌شود، نمونه به مدت ۵ ساعت در معرض کرنش استاتیکی قرار می‌گیرد. بازوی دستگاه آزمایش، سپس به موقعیت مستقیم خود بازمی‌گردد و در این حالت، به نمونه اجازه‌ی برگشت پذیری داده می‌شود. پس از سپری شدن مدت ۱۰ دقیقه، نمونه تحت آزمایش از روی بازو بیرون کشیده شده و ارتفاع کاسه‌ایجاد شده در ناحیه آرنج، اندازه‌گیری می‌شود [۱۱].

^۱Kawabata Evaluate System

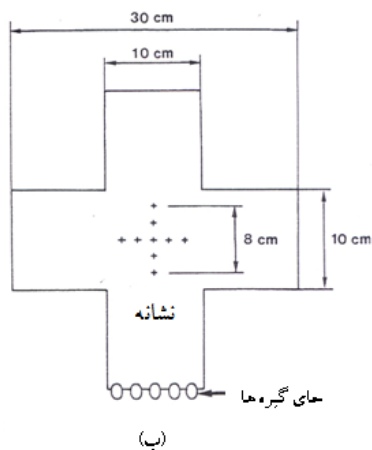
^۲Zweigle

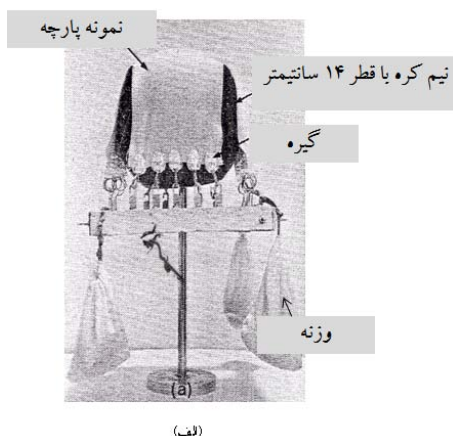
شکل ۱-۵- دستگاه آزمایش کاسه انداختن طراحی شده توسط زویگل.

(۱) میله نگهدارنده. (۲) بازو پایینی. (۳) بازو بالایی. (۴) فندق شکن. (۵) فتر ماریچی. (۶) مفصل [۱۱]

در سال ۱۹۸۶، یوکورا^۹ و همکارانش، برای اندازه گیری رفتار کاسه انداختن پارچه با اصطلاح "حجم افزایش یافته"، دستگاهی را ساختند (شکل ۱-۶). در این روش آزمایش، نمونه‌ی مورد نظر بر روی یک نیم کره با قطر ۱۴ سانتیمتر قرار داده شده و با کمک گیره‌ای محکم نگه داشته می‌شود و سپس با استفاده از یک قاب مربعی شکل، برای مدت زمان ۵ ساعت، تحت بار قرار می‌گیرد. این طراحی سبب می‌شود، یک بار مساوی در سرتاسر جهت‌های تاروپود پخش گردد و نمونه‌ها تحت شرایط نیروی ثابت قرار گیرند. ظاهر تغییر شکل یافته‌ی نمونه آزمایش شده با استفاده از تکنیک نقشه برداری موجی اندازه گیری می‌شود. حجم ایجاد شده از پارچه‌ای که دچار کاسه انداختگی شده است، برای ارزیابی میزان تمایل پارچه برای کاسه انداختن به کار برده می‌شود [۱۲].

(ب)

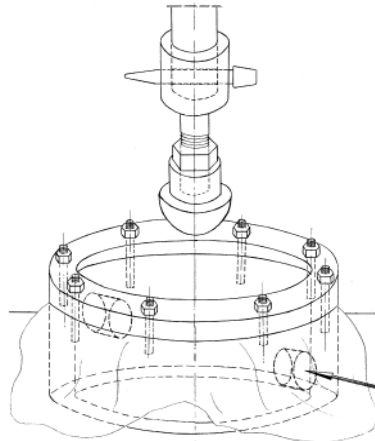
(الف)

شکل ۱-۶- دستگاه آزمایش کاسه انداختن طراحی شده توسط یوکورا. (الف) دستگاه آزمایش کاسه انداختن. (ب) شکل ابعاد نمونه [۱۲].

استاندارد آزمایش کاسه انداختن توسط وزارت صنایع نساجی چین، در سال ۱۹۸۵ توسعه یافت. مطابق با شکل ۱-۷، پارچه‌ای با قطر ۷۶ میلیمتر، مابین دو صفحه نگه داشته می‌شود، که تنها بخشی از پارچه با قطر ۵۶ میلیمتر، در

^۹Yokura

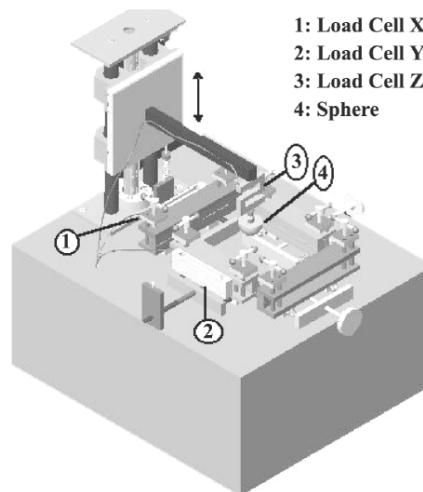
معرض نیروی عمودی اعمال شده توسط گلوله‌ای فلزی به قطر ۴۸ میلی‌متر قرار می‌گیرد. در یک ارتفاع از پیش تعیین شده برای کاسه‌انداختن (که می‌توان به عنوان مثال در مقادیر ۱۰، ۱۲ و یا ۱۵ میلی‌متر باشد)، پارچه به مدت ۳ دقیقه توسط گلوله فلزی نگه داشته می‌شود. پس از آن که پارچه برای مدت زمان ۲ دقیقه در حالت استراحت قرار گرفت، ارتفاع پس ماند از کاسه‌ای ایجاد شده اندازه‌گیری می‌شود [۱۳].

شکل ۱-۷- شکل شماتیکی دستگاه آزمایش کاسه‌انداختن طراحی شده توسط وزارت چین [۱۳]

شیخ‌زاده و همکارانش روشی ارائه کردند، که رفتار کاسه‌انداختن پارچه به صورت تنش‌های کششی صفحه‌ای در دو جهت عمودی تار و پود اندازه‌گیری می‌شود. مطابق با شکل ۱-۸ در دستگاه از نیروسنج^۱ استفاده شده است که یک نیروسنج در جهت عمودی و دو نیروسنج دیگر در صفحه تار و پودی نیرو را اندازه‌گیری می‌کنند. در این دستگاه یک گیره مستطیلی شکل و متفاوت با کارهای قبلی به کار رفت، که دارای چهار فک برای قرار دادن پارچه می‌باشد. دو فک مجاور هر کدام مجهز به یک نیروسنج می‌باشد که نیروی کشیدگی را در دو جهت تار و پود اندازه‌گیری می‌کنند. در قسمت فوقانی این دستگاه یک بازو عمود بر سطح پارچه قرار دارد، که یک گوی فلزی بر روی آن نصب می‌شود و برای تغییر شکل دادن به نمونه پارچه استفاده می‌شود. این بازو حرکت سیکلی انجام داده و مجهز به نیروسنج می‌باشد. نیروسنج عمودی، نیروی فشردگی که همان نیروی عمل‌کننده معمولی در ناحیه زانو می‌باشد را اندازه‌گیری می‌کند. بدین ترتیب این سه نیروسنج نیروها را در سه جهت X, Y, Z ثبت می‌کنند و می‌توان مقادیر کار انجام شده در جهت‌های تار، پود و عمود بر سطح پارچه را در هر سیکل بدست آورد [۱۴].

^۱ Load Cell

شکل ۱-۸- شکل شماتیک از دستگاه طراحی شده توسط شیخ زاده و همکارانش [۱۴].

۵-۱- تحلیل فرایند خستگی^{۱۱} در حین پدیده کاسه انداختن پارچه

خستگی حاصل از روی هم انباشته شدن تنش دوره‌ای است. کاسه انداختن پارچه دارای دو مشخصه است که آن را می‌توان به عنوان یک نوع رفتار خستگی در حین پوشیدن در نظر گرفت. اول این که در حین کاسه انداختن، پارچه تحت یک تنش سیکلی در نواحی موضعی مانند زانوها قرار می‌گیرد، بیشترین تنش کمتر از استحکام پارگی است. تنش اعمال شده به تدریج بر ساختار داخلی پارچه اثر می‌گذارد؛ و زمانیکه انرژی الاستیک پارچه کاهش یافت، پارچه کاسه می‌اندازد. دوم این که لباس دارای موقعیت‌های "استراحت کردن" برای یک دوره از زمان در حین پوشیدن است، که آن را قادر به برگشت از تغییر شکل در چند درجه می‌کند [۲].

همان‌طور که قبلاً گفته شد، در تماس بدن با پارچه، خمش و فشردگی بر روی پارچه اعمال می‌شود. در این تغییر شکل، برخی تغییرات ساختاری در پارچه رخ می‌دهد که عبارتند از:

۱- در حین برش، در نقاط تقاطع نخ‌ها، چرخش و لغزش نخ رخ می‌دهد.

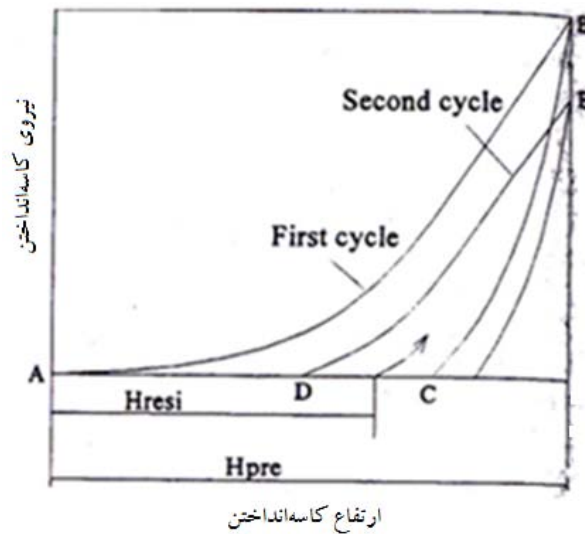
۲- در حین تغییر شکل‌های کششی و برشی، خمش نخ و فشردگی شدن در نقاط تقاطع نخ‌ها در پارچه رخ می‌دهد.

۳- کشش و انبساط نخ، ما بین نقاط تقاطع نخ‌ها در پارچه رخ می‌دهد.

۴- لغزش و کشش الیاف در نخ، در نقاط تقاطع نخ‌ها و همچنین ما بین نقاط تقاطع رخ می‌دهد [۱].

زمانی که پارچه تحت تغییر شکل کاسه انداختن با یک ارتفاع ثابت قرار می‌گیرد، با توجه به تغییرات ساختاری که در بالا بیان شد، بر اساس سه خاصیت الاستیک، ویسکوالاستیک و پلاستیک خود عمل می‌کند. تغییر شکل ویسکوالاستیک الیاف، بزرگترین سهم را در تغییر شکل کل دارد. تغییر شکل اصطکاکی، به لغزش ما بین الیاف و ما بین نخ‌ها و همچنین چرخش ما بین نخ‌ها در نقاط تقاطع نخ‌ها در پارچه، گفته می‌شود. شکل شماتیکی ۱-۹ اثر این خواص پارچه را در هر بار اعمال نیرو نشان می‌دهد [۱۲].

^{۱۱}Fatigue

شکل ۹-۱- اصول آزمایش کاسه انداختن. $Hresi$: ارتفاع پس ماند، $Hpre$: ارتفاع از پیش تعیین شده [۸].

از توانایی بازگشت پذیری به شرایط پیش از تغییر شکل برای مواد نساجی نیز همانند هر ماده مهندسی دیگر، با افزایش تعداد سیکل تنش- کرنش و یا بکارگیری یک نیرو یا ازدیاد طول طولانی مدت، تدریجاً کاسته می شود. توانایی پارچه به بازگشت پذیری از تغییر شکل معمولاً مهمتر از توانایی مقاومت کردن در برابر تغییر شکل می باشد. سطح زیر منحنی AB ، کار انجام شده توسط نیروی خارجی برای غلبه بر نیروی پارچه به تغییر شکل در سیکل اول است. سطح زیر منحنی BC ، کار انجام شده توسط پارچه جهت آزاد شدن از تغییر شکل است. ABC ، انرژی پس ماند در سیکل اول است، که شامل دو مؤلفه برگشت پذیر و برگشت ناپذیر می باشد. بنابراین ارتفاع پس ماند کاسه انداختن سیکل اول مطابق با شکل ۹-۱ به جای AC ، AD می باشد؛ و این امر بدین دلیل است که پارچه، سریع بین دو سیکل که نیرو صفر است، در اثر بازگشت پذیری الاستیکی و ویسکوالاستیکی مقداری باز می گردد. در سیکل دوم، جهت همان جابجایی، مسیر DE طی می شود، که نیاز به نیروی کمتری را نشان می دهد. اگر پارچه به عنوان یک سیستم و تغییر شکل به عنوان یک فرایند برگشت پذیر و هم‌دما در حجم ثابت در نظر گرفته شود؛ کار در حین این تغییر شکل سیکنی شامل دو مؤلفه می باشد:

$$W = Q + U \quad (۲-۱)$$

W کار انجام شده روی نمونه در هر سیکل، U انرژی الاستیک پارچه که به طور کامل در هر سیکل باز می گردد و Q شامل دو جزء انرژی ویسکوالاستیک و اصطکاکی است؛ که منتج به پس ماند انرژی در هر سیکل می شود. در عمل، متمایز نمودن انرژی های ویسکوالاستیک و اصطکاکی مشکل می باشد. بنابراین می توان انرژی های موجود طی عمل کاسه انداختن را شامل دو جزء انرژی بازگشت پذیر الاستیک U و انرژی ویسکوالاستیک- اصطکاکی Q فرض نمود [۸].